

اشاره:

از جمله اقدامات یونسکو در جهت ارتقاء سطح ارتباطات و آموزش روزنامه‌نگاری در بین کشورهای در حال توسعه، کمک این سازمان جهانی به آموزش حرفه‌ای و کاربردی روزنامه‌نگاری در این‌گونه کشورها است.

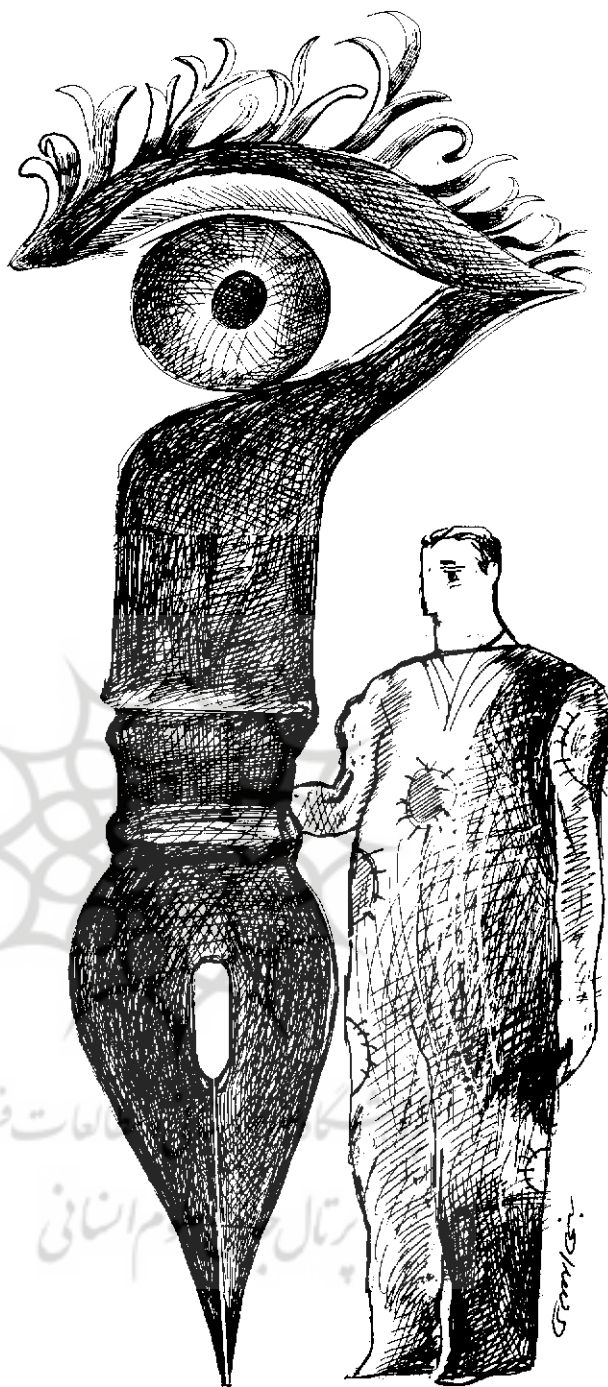
براساس طرح یونسکو جورنت (Journalism Network) که با استفاده از فن‌آوری اینترنت و هزینه‌ای اندک راه‌اندازی شده است، تمامی مؤسسات آموزش روزنامه‌نگاری و رسانه‌ای که به آموزش حرفه‌ای کارکنان رسانه‌ها متعهد باشند، می‌توانند در این شبکه جهانی همکاری کرده و مشارکت داشته باشند. آنچه در پی می‌آید خلاصه‌ای از پیشینه، اهداف، کارکردها، روش و نحوه عضویت و ساختار این شبکه است.

۱. پیشینه

یونسکو برای پی‌گیری خط مشی خود و براساس قطعنامه ۲۷۷/۳۶۵ که فرانسه در بیست‌وهفتمین کنفرانس عمومی مطرح کرد، تحقیقی را برای ارزیابی امکان ایجاد شبکه‌ای از مدارس آموزش روزنامه‌نگاری و رسانه‌ها ترتیب داد. تأسیس این مدارس در جهت اهداف و آرمان‌های سازمان است. نتیجه تحقیق این بود که ایجاد چنین شبکه‌ای میسر است و می‌توان با استفاده از فن‌آوری اینترنت موجود، با هزینه‌ای اندک آن را راه‌اندازی کرد.

۲. تأسیس جورنت

پس از این تحقیق، یونسکو از ۲۱ تا ۲۳ ژانویه ۱۹۹۷ اجلاس سازمانی مدارس و مؤسسات روزنامه‌نگاری را در ناپروبی برگزار کرد. در این اجلاس تمام شرکت‌کنندگان به اتفاق آراء به تأسیس شبکه جهانی مؤسسات آموزش روزنامه‌نگاری رأی دادند. در اجلاس بعدی که در تاریخ ۱۸ تا ۱۹ مارس ۱۹۹۹، در مقر یونسکو در پاریس برگزار شد،

آشنایی با شبکه جهانی آموزش حرفه‌ای روزنامه‌نگاری (جورنت)

ترجمه و تلخیص: لیدا کاووسی

مؤسسات آموزش روزنامه‌نگاری و رسانه‌های شرکت‌کننده، به تأسیس شبکه جهانی آموزش حرفه‌ای روزنامه‌نگاری و رسانه، موسوم به جورنت، رأی دادند.

۳. مأموریت:

جورنت در صدد توسعه و پیشبرد کاربرد روزنامه‌نگاری و رسانه‌ای در جهان، از طریق آموزش حرفه‌ای مناسب در این حوزه است. این کار با ایجاد پیوند میان مؤسسات، مراکز، کانون‌ها، شبکه‌ها و سازمان‌های آموزشی صورت می‌گیرد. این مؤسسات باید در ایجاد شبکه‌ای که به تسهیل همکاری و مشارکت در اطلاعات یاری رساند، با یونسکو متحد و هم فکر باشند.

۴. اهداف و کارکردها

هدف کلی جورنت، بهبود کیفیت کار روزنامه‌نگاری و رسانه‌ای است. برای تحقق این هدف، نهادهایی را که به آموزش روزنامه‌نگارها، اشتغال دارند و سایر مؤسسات پژوهشی رسانه‌ای و حامی آزادی بیان و آزادی رسانه‌ها را با هم مرتبط می‌کند. اعضای این شبکه در دانش و تجربه‌هایشان شریک می‌شوند و در برنامه‌های آموزشی دارای فواید دوجانبه همکاری می‌کنند. این شبکه به ویژه در صدد دستیابی به موارد زیر است:

۴-۱. پیشبرد تحصیلات حرفه‌ای روزنامه‌نگاری و رسانه در سطوح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی.

۴-۲. ایجاد و حفظ نهادهای آموزشی حرفه‌ای منطقه‌ای برای ایفای نقش رابط جهت تسهیل و ایجاد هماهنگی در فعالیت‌های نهادهای عضو، که نهادهای ملی از طریق آنها با هم مرتبط شوند.

۴-۳. ترویج و تقویت همکاری بین سازمان‌های حرفه‌ای و نهادهای آموزشی و بخش‌های عمومی و خصوصی در

زمینه پیشبرد آموزش حرفه‌ای روزنامه‌نگاری و رسانه.

۴-۴. اشاعه اطلاعات مربوط به آموزش حرفه‌ای روزنامه‌نگاری و رسانه‌ای.

۴-۵. ایجاد روشی برای همکاری میان نهادهای آموزشی، کانون‌های حرفه‌ای، مراکز تحقیقی، مراکز فعال در زمینه آزادی اخبار و سازمان‌های رسانه‌ای.

۴-۶. ایجاد انگیزه برای آموزش حرفه‌ای روزنامه‌نگاری و رسانه‌ای، ایجاد برنامه درسی مناسب و دقیق از نظر فرهنگی و گنجانیدن تجربه حرفه‌ای در برنامه مذکور.

۴-۷. بهینه کردن کارایی و اثربخشی مریبان روزنامه‌نگاری و رسانه‌ای و نهادهای آنان از طریق تقویت تبادل تجارب و عقاید، آموزش دادن مریبان، توسعه طرح‌های مشترک و مشارکت در نظرات، روش‌ها و فنون.

۴-۸. ایجاد ارتباط با منابع بالقوه سرمایه‌گذاری و متقاعد کردن آنها به همکاری در برنامه‌های آموزش حرفه‌ای روزنامه‌نگاری و رسانه.

۴-۹. کمک به توسعه فن‌آوری در حوزه‌های روزنامه‌نگاری و رسانه‌ای و آموزش از طریق تهیه اطلاعات و اخبار مربوط به جذب و کاربرد فن‌آوری‌های جدید.

۴-۱۰. تشویق و تداوم بحث‌های تخصصی در زمینه مسائل مهمی همچون آزادی و مسؤلیت رسانه‌ها، تخصص‌گرایی و اخلاق، از طریق سازمان‌دهی میزگرد، سمینار و برگزاری مراسم ویژه.

۵. عضویت

عضویت در این تشکیلات برای تمام مؤسسات آموزش روزنامه‌نگاری و رسانه‌ای که به آموزش حرفه‌ای کارکنان رسانه‌ها و روزنامه‌نگارها براساس مأموریت فوق متعهد باشند آزاد است.

۵-۱. اعضا

اعضای این تشکیلات عبارتند از نهادها و کانون‌هایی که تمرکز اصلی آنها بر آموزش حرفه‌ای روزنامه‌نگارها و سایر کارکنان شاغل در رسانه‌هاست.

۵-۲. اعضای پیوسته

اعضای پیوسته این تشکیلات عبارتند از شاغلان رسانه‌ها و نهادها و کانون‌هایی که دارای منافع مرتبط با آموزش حرفه‌ای روزنامه‌نگار هستند.

۵-۳. شرکا

شرکای جورنت عبارتند از مؤسسات رسانه‌ای، افراد نیکوکار، بنیادها، سازمان‌های منطقه‌ای و ادارات سازمان ملل که علاقه‌مند به توسعه روزنامه‌نگاری و فعالیت‌های رسانه‌ای‌اند.

۵-۴. تقاضای عضویت باید به صورت کتبی به مسؤول هماهنگی شبکه ارسال شود و در صورت پذیرش، باید شامل جمله‌ای مبنی بر توافق درخواست‌کننده با شرایط منشور باشد. این درخواست باید مورد پذیرش دو سوم از اعضای کمیته نظارت قرار گیرد و بی‌درنگ به عضو مذکور ابلاغ شود.

۵-۵. عضوی که شرایط مندرج در منشور را رعایت و اجرا نکند و یا موجب بدنامی شبکه شود، بنا به درخواست کمیته نظارت اخراج خواهد شد. این اخراج با تأیید اکثریت دو سوم اعضای مجمع عمومی صورت خواهد گرفت. رئیس مجمع به سرعت و به نحو مقتضی عضو مذکور را از این موضوع مطلع خواهد کرد.

۵-۶. هر عضو برای کناره‌گیری از شبکه باید از قبل رئیس را به صورت کتبی مطلع سازد. کناره‌گیری باید فوراً صورت گیرد و رئیس باید به سرعت و به نحو مقتضی سایر اعضا را از این موضوع مطلع سازد.

■ از جمله اقدامات یونسکو در جهت ارتقاء سطح ارتباطات و آموزش روزنامه‌نگاری در بین کشورهای در حال توسعه، کمک این سازمان جهانی به آموزش حرفه‌ای و کاربردی روزنامه‌نگاری در این‌گونه کشورها است.

■ تمامی مؤسسات آموزش روزنامه‌نگاری و رسانه‌ای که به آموزش حرفه‌ای کارکنان رسانه‌ها متعهد باشند، می‌توانند در شبکه جهانی آموزش حرفه‌ای روزنامه‌نگاری همکاری کرده و مشارکت داشته باشند.

شبکه را بپذیرد باید به مثابه راهنمایی‌های کمیته نظارت، مسؤلیت تمام اقدامات ضروری در حوزه شرایط قانونی و کاربردی را بپذیرد و وظایف مالی و اداری شبکه را به عهده گیرد.

۶-۳-۲. نقش هماهنگ‌کننده شبکه چرخشی است. دوره فعالیت در ابتدا چهارسال خواهد بود و بنا به تصمیم اعضا ممکن است افزایش یابد.

۶-۳-۳. بنا به ملاحظات این منشور، هماهنگ‌کننده شبکه دفتر دبیرکل شبکه خواهد بود.

۶-۳-۴. اولین هماهنگ‌کننده شبکه، شورای آموزش ارتباطات افریقا (ACCE) خواهد بود.

۷. زبان

شبکه، چندزبانی خواهد بود. اولین زبان‌های شبکه، انگلیسی و فرانسه است. سایر زبان‌ها، تا جایی که بودجه اجازه دهد، بنا به میزان تقاضا اضافه خواهند شد.

۸. بودجه

۸-۱. کمیته نظارت، مسؤل تعیین بودجه شبکه و میزان هزینه عضویت خواهد بود.

۸-۲. کمیته نظارت می‌تواند سرمایه‌های لازم برای اداره کردن شبکه را افزایش دهد.

۸-۳. منابع سرمایه عبارت خواهد بود از:

۸-۳-۱. حق عضویت

۸-۳-۲. اهدایی‌ها

۸-۳-۳. فعالیت‌های درآمدزا

۸-۳-۴. مشارکت با مؤسسات تعاونی

بین‌المللی و ادارات خاص سازمان ملل

۸-۴. هماهنگ‌کننده شبکه می‌تواند براساس راهنمایی‌های کمیته نظارت، سرمایه‌ها را برای شبکه یا به نمایندگی از آن مصرف کند.

می‌کنند - و هماهنگ‌کننده شبکه خواهد بود.

۶-۲-۳. دوره تصدی اعضای انتخابی کمیته نظارت معمولاً چهارسال خواهد بود، بجز در نخستین دوره که نیمی از اعضا، با قرعه‌کشی انتخاب شده‌اند و تنها دوسال برای ایجاد تداوم در جانشینی خدمت خواهند کرد.

۶-۲-۴. کمیته نظارت حداقل یک‌بار در سال تشکیل جلسه خواهد داد.

۶-۲-۵. کمیته نظارت، بر استخدام کارکنان، اجرای خط مشی و تعیین شیوه هماهنگ‌کننده شبکه در تصرف سرمایه‌ها نظارت خواهد کرد.

۶-۲-۶. تصمیمات کمیته نظارت برای تمام اعضای شبکه لازم‌الاجراست.

۶-۲-۷. کمیته نظارت تصمیمات خود را براساس اکثریت مطلق اتخاذ می‌کند. در مواردی که پیرامون موضوعی خاص بنیست ایجاد شود، رئیس نتیجه را به کمیته اطلاع خواهد داد و برای بررسی مجدد جهت تجدیدنظر درخواست خواهد کرد. اگر برای بار دوم نتیجه‌ای حاصل نشد، رئیس در مورد موضوع مذکور تصمیم‌گیری خواهد کرد.

۶-۳. دفتر دبیرکل و هماهنگی شبکه

۶-۳-۱. هماهنگی شبکه به عهده عضوی است که مجمع عمومی بنا بر توصیه کمیته نظارت انتخاب می‌کند. سازمان یا نهادی که نقش هماهنگ‌کننده

۶. ساختارها

ساختار جورنت متشکل از مجمع عمومی، کمیته نظارت و بخش هماهنگ‌کننده شبکه خواهد بود.

۶-۱. مجمع عمومی

۶-۱-۱. قدرت تصمیم‌گیری جورنت متکی به اعضاست و با برگزاری جلسات مجمع عمومی یا رأی‌گیری از طریق پست یا به شیوه الکترونیکی صورت می‌گیرد. اعضا باید به‌طور معمول حداقل هر دوسال یک بار با هم ملاقات کنند. کمیته نظارت، مسؤل برگزاری جلسات فوق‌العاده مجمع عمومی است. این جلسات به ابتکار کمیته نظارت و یا بنا به درخواست حداقل یک سوم از اعضا برگزار می‌شود. اعضا باید هر سال از برنامه‌های فعالیت و بودجه شبکه مطلع شوند.

۶-۱-۲. در زمان‌های بین تشکیل جلسات مجمع عمومی، قدرت تصمیم‌گیری در اختیار کمیته نظارت خواهد بود.

۶-۲. کمیته نظارت

۶-۲-۱. مدیریت جورنت به عهده کمیته نظارت است که اختیار کامل برای پی‌گیری اهداف و مقاصد شبکه را خواهد داشت.

۶-۲-۲. کمیته نظارت مرکب از رئیس و چهار معاون - که اعضا آنها را انتخاب

۹. فعالیت‌ها

تعیین فعالیت‌های جورنت به عهده کمیته نظارت است و با در نظر گرفتن منابع موجود و نیاز آشکار و تقاضا برای آموزش، تحقیق، مستندسازی و همکاری در زمینه پروژه‌ها صورت می‌گیرد و ممکن است طرح‌های مشترک با شرکا را شامل شود. فعالیت‌هایی که باید عمده‌تر از طریق اینترنت و به شیوه دوسویه اجرا شود شامل موارد زیر است:

- ۹-۱. ایجاد پایگاه اطلاعاتی منابع با ورودی‌های منطقه‌ای
- ۹-۲. ارزیابی منطقه‌ای اعضا
- ۹-۳. کارگاه‌ها و سمینارها
- ۹-۴. کمک به اعضا برای دستیابی به فن‌آوری مربوط جهت تسهیل مشارکت در شبکه دوسویه جهانی
- ۹-۵. چاپ مطالب منبع

۱۰. اصلاحیه‌ها

این منشور ممکن است با رأی اکثریت دوسوم اعضای مجمع عمومی و یا در جلسه ویژه‌ای که به همین منظور و بنا به درخواست کمیته نظارت در کمتر از ۹۰ روز پیش از تاریخ اجلاس، برگزار می‌شود اصلاح شود.

۱۱. انحلال

۱۱-۱. مجمع عمومی می‌تواند جورنت را منحل اعلام کند و یا در جلسه‌ای فوق‌العاده بنا به درخواست یک سوم از اعضای جورنت حداقل ۹۰ روز قبل از جلسه فوق منحل شود. پیشنهادهاى انحلال باید بنا به درخواست حداقل یک سوم از تمام اعضا به کمیته نظارت تسلیم شود.

۱۱-۲. تمام دارایی‌های باقی‌مانده از جورنت پس از پرداخت قروض و دیون باید به نحوی که کمیته نظارت مشخص می‌کند به سازمان‌های دیگری که در جهت اهداف جورنت فعالیت می‌کنند تحویل

■ جورنت در صدد توسعه و پیشبرد کاربرد روزنامه‌نگاری و فعالیت‌های رسانه‌ای در جهان، از طریق آموزش حرفه‌ای مناسب می‌باشد.

■ هدف کلی جورنت، بهبود کیفیت کار روزنامه‌نگاری و رسانه‌ای است.

■ شرکای جورنت عبارتند از مؤسسات رسانه‌ای، افراد نیکوکار، بنیادها، سازمان‌های منطقه‌ای و ادارات سازمان ملل که علاقه‌مند به توسعه روزنامه‌نگاری و فعالیت‌های رسانه‌ای‌اند.

اطلاعات و ارتباطات (ESSTIC)، داده شود.

یاثوندی - کامرون

۹. انجمن آموزش روزنامه‌نگاری اروپا

(EJTA)، ماستریخ - هلند

۱۰. دانشکده روزنامه‌نگاری، دانشگاه

قاهره - مصر

۱۱. دانشکده روزنامه‌نگاری، دانشگاه

بخارست - رومانی

۱۲. فدراسیون دانشکده‌های ارتباطات

اجتماعی امریکای لاتین (FELAFACS)،

لیما - پرو

۱۳. انستیتوی کاربردی روزنامه‌نگاری

(IPJ)، پاریس - فرانسه.

۱۴. مؤسسه مطالعات ارتباطات و

روزنامه‌نگاری، دانشگاه چارلز، پراگ -

جمهوری چک

۱۵. انجمن بین‌المللی تحقیق رسانه‌ها

و ارتباطات (IAMCR) - مؤسسه

بین‌المللی مطالعات و پژوهش‌های

ارتباطی (AIERI)، بارسلون - اسپانیا

۱۶. مؤسسه مطبوعات نپال،

کاتماندو - نپال

۱۷. انجمن خبری جزایر پاسیفیک

(PINA)، سوا - فیجی

۱۸. انجمن مراکز فرانسه زبان

تشکل‌های روزنامه‌نگاری، لیل - فرانسه.

۱۹. مدرسه روزنامه‌نگاری، دانشگاه

نایروبی - کنیا.

اجلاس این گروه که در سال ۲۰۰۰

برگزار شد، حاکی از آن است که جلسات

مذکور با مشکلات فراوانی روبه‌رو بوده

۱۲. قابلیت اجرا

این منشور در صورتی که مورد توافق،

تأیید، پذیرش یا تصویب دوسوم از

اعضای مؤسس از جمله شورای آموزش

ارتباطات آفریقا (ACCE) قرار گیرد به

مرحله اجرا درخواهد آمد.

فهرست این اعضا در زیر درج شده

است.

پیوست:

اعضای مؤسس جورنت عرضه شده

در اجلاس‌های نایروبی (ژانویه ۱۹۹۷) و

پاریس (مارس ۱۹۹۹)

۱. شورای آموزش ارتباطات آفریقا

(ACCE)، نایروبی - کنیا

۲. مرکز ارتباطات و اطلاعات

رسانه‌ای آسیا (AMIC)، سنگاپور

۳. مؤسسه رسانه ارتباطات کارائیب

(CARIMAC)، کینکستون - جامائیکا

۴. مرکز آموزش روزنامه‌نگارها و

متخصصان ارتباطات آفریقا (CAPJC)،

تونس - تونس

۵. مرکز مطالعات علوم و فنون

اطلاعات (CESTI)، داکا - سنگال

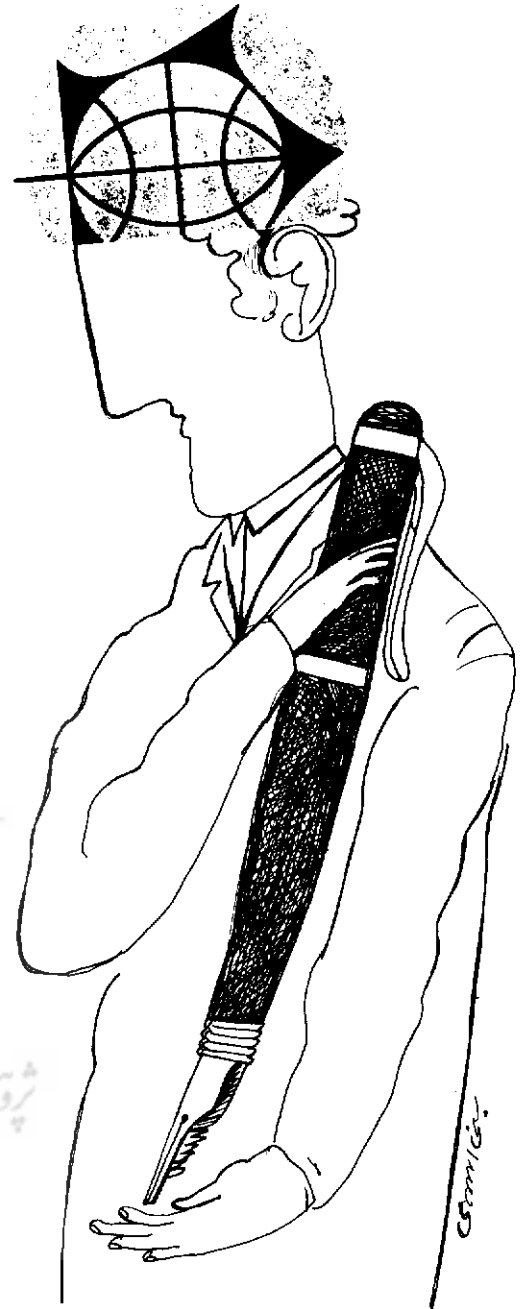
۶. شورای مؤسسات مطبوعاتی آسیا -

پاسیفیک (CAPPI)، مانیل - فیلیپین

۷. گروه روزنامه‌نگاری و ارتباطات

توده‌ای، دانشگاه تامپر - فنلاند.

۸. مدرسه عالی علوم و فنون

است. از جمله این مشکلات می‌توان به مسائل مالی آن اشاره کرد. مشکل دیگری که پیش‌روی این تشکیلات بوده، دشواری در برقراری ارتباط با مؤسساتی بوده است که به عضویت آن درآمده‌اند. این مشکلات با یاری یونسکو تا حدی رفع شد. یونسکو با پرداخت بخشی از دستمزدها و نیز از طریق اداره مشاوران ارتباطی منطقه‌ای شرق آفریقا، کمک‌های ارزشمندی به این

شبکه کرد. از آنجا که بخشی از درآمد شبکه از حق عضویت اعضا تأمین می‌شود، عدم پرداخت حق عضویت شبکه را دچار دشواری کرده است. از میان اعضای بنیانگذار این شبکه، تنها گروه «روزنامه‌نگاری و ارتباطات توده‌ای» دانشگاه تامپر فنلاند حق عضویت خود را در سال ۲۰۰۱ پرداخت کرده است. سایر اعضا، حتی پس از تماس‌های مداوم پاسخی نداده‌اند. بعضی از اعضا نیز به کلی غیرفعال شده‌اند و امکان ایجاد ارتباط با آنها به علت نداشتن آدرس پست الکترونیکی وجود ندارد. یکی از پیشنهادها برای رفع این معضل، انتصاب افرادی قابل اعتماد در هر یک از مؤسسات مذکور و همکاری مستمر و پی‌گیر با آنهاست. این مؤسسات عبارتند از:

۱. مرکز مطالعات علوم و فنون اطلاعات (CESTI)، داکا - سنگال
 ۲. مدرسه عالی علوم و فنون اطلاعات و ارتباطات (ESSTIC)، یائوئندی - کامرون

۳. انجمن آموزش روزنامه‌نگاری اروپا (EJTA)، ماستریخ - هلند.

۴. دانشکده روزنامه‌نگاری دانشگاه قاهره، مصر
 ۵. انستیتوی کاربردی روزنامه‌نگاری (IPJ)، پاریس - فرانسه

۶. انجمن مراکز فرانسه زبان تشکیل‌های روزنامه‌نگاری، لیل - فرانسه.

بنا به تصمیمی که در اجلاس کمیته نظارت در سنگاپور اتخاذ شد، مؤسساتی که در صدد ایجاد ارتباط و عضویت در شبکه‌اند - بسته به کشور مرجع خود - به مؤسسات مشخصی مراجعه کنند. این تقسیم‌بندی به شرح زیر است:

۱. مؤسسه رسانه و ارتباطات کارائیب (CARIMAC) و فدراسیون دانشکده‌های ارتباطات اجتماعی امریکای لاتین (FELAFACS) برای مؤسسات امریکای لاتین و کارائیب

۲. شورای مؤسسات مطبوعاتی آسیا - پاسفیک (CAPPI) - برای مؤسسات آسیا و پاسیفیک (EJTA). برای مؤسسات اروپای شرقی

۳. انجمن آموزش روزنامه‌نگاری اروپا

۴. AEJMC - برای مؤسسات اروپای غربی و ایالات متحده امریکا

۵. انجمن بین‌المللی تحقیق رسانه‌ها و ارتباطات (IAMCR) - برای مؤسسات استرالیایی

در مجموع قرار شد که پرونده‌ها و حق عضویت از مناطق به دفتر دبیرکل ارسال شود و فعالیت‌های اجرایی به صورت متمرکز در آنجا صورت گیرد. برای تنظیم فعالیت‌ها در مرحله اول برای یافتن آدرس مؤسسات - به ویژه آدرس الکترونیکی - آنها اقدام شد. به همین منظور، با سفارتخانه‌های مختلف تماس حاصل شد که تنها از کشورهای اوگاندا، مراکش و مالاوی اطلاعاتی به دست آمد.

سرانجام در مجموع ۱۳۴ آدرس از منابع مختلف به دست آمد. شیوه‌های دیگری نیز برای ایجاد ارتباط مورد استفاده قرار گرفت که از آن جمله می‌توان به نامه‌نگاری به گروه‌های روزنامه‌نگاری حرفه‌ای و جست‌وجو در پایگاه‌های وب اشاره کرد. واقعیت آن است که شبکه مذکور به دلیل نداشتن محصولی ملموس، در جذب اعضای جدید چندان موفق عمل نکرده است. به همین دلیل بهتر است که با انتخاب اعضای از شبکه و ملاقات حضوری این افراد با مسؤولان مؤسسات مختلف در جهان، ارتباطی حرفه‌ای در کشورهای مختلف ایجاد شود. در مجموع، جورنت نیازمند اتخاذ شیوه‌ای برای بازاریابی است.

وضعیت مالی

جورنت سرمایه‌اش را از یونسکو، کانون انجمن مطالعات رسانه‌ای استرالیا و نیز از حق عضویت اعضای خود تأمین

می‌کند هر چند که مورد اخیر عملاً وجود ندارد.

حساب‌های ACCE طبق سنت، همواره در پایان سپتامبر هر سال حسابرسی می‌شود و نسخه‌ای تأیید شده از گزارش مالی آن را دریافت می‌کنیم.

مانند پایان سال مالی، یعنی سی‌ام سپتامبر سال ۲۰۰۰، گزارشی از وضعیت مالی برای کمیته نظارت ارسال شد. حساب‌های تأیید شده به شرح زیر بود: دفتر دبیرکل هنوز باید گزارش تأیید

درآمد	شلینگ کنیا	دلار ایالات متحده
انجمن مطالعات رسانه‌های استرالیا	۴۵۵/۱۰۰	۵/۹۸۸
یونسکو	۵۳۲/۰۰۰	۷/۰۰۰
جمع کل	۹۸۷/۱۰۰	۱۲/۹۸۸
هزینه		
تلهفونات	۴۱/۱۶۵	۵۲۲
نایت	۲۶/۸۰۰	۳۵۳
نگهداری	۴/۲۷۳	۵۶
حمل و نقل محلی	۹۰	۱
هزینه‌های بانکی	۱۹/۸۰۸	۲۶۱
سرویس‌های پشتیبانی	۱۷۷/۲۶۰	۲/۳۳۲
جمع کل	۲۶۹/۵۹۶	۳/۵۲۷
تراز جمع ارقام	۷۱۷/۵۰۴	۹/۴۴۱

عهده خدمات رسان یونسکو در پاریس قرار می‌گرفت.

۴. محتوای خود سایت نیز از طریق مؤسسه ارائه دهنده خدمات اینترنتی مستقلاً در نایروبی عرضه می‌شد.

۵. دفتر دبیرکل باید مؤسسه ارائه‌دهنده خدمات اینترنتی را شناسایی کند و در مورد سطح خدمات با آن به توافق برسد. این موضوع برای تأیید به اطلاع SC نیز رسید و SC نیز موضوع را تصویب کرد. نام این مؤسسه کنیا وب. کام Kenya web.com است.

۶. یونسکو متعهد به پرداخت هزینه‌های میزبانی این سایت شده است.

۷. نگهداری و به‌روزرسانی سایت در ACCE انجام می‌شود.

بر اساس تصویب توافق‌نامه سطح خدمات، محتوای سایت برای انتقال در اختیار مؤسسه عرضه‌کننده خدمات اینترنتی قرار گرفت. مؤسسه مذکور خواست تا آدرس IP آن به یونسکو داده شود. آنگاه آخرین نسخه این وب سایت در اختیار اعضای کمیته نظارت قرار گرفت. هم‌اکنون می‌توان از آدرس www.Journet.Unesco.org به آن رجوع کرد.

هم‌اکنون جوړنت پروژه‌های متعددی را اجرا می‌کند که از میان آنها می‌توان به پروژه UNDP اشاره کرد که راجع به نقش رسانه‌ها در اداره مناسب حکومت جهت ریشه‌کنی فقر است و پروژه‌ای بلندمدت محسوب می‌شود. طرح UNDP دیگر، راجع به روزنامه‌نگاری تحقیقی است. طرح دیگری که دولت کنیا به طور مشترک با UNDP مسؤولیت آن را به عهده جوړنت گذاشته، راجع به خشونت جنسی و رسانه‌هاست. □

■ قدرت تصمیم‌گیری جوړنت متکی به اعضاست و با برگزاری جلسات مجمع عمومی یا رأی‌گیری از طریق پست یا به شیوه الکترونیکی صورت می‌گیرد.

■ تعیین فعالیت‌های جوړنت به عهده کمیته نظارت است و با در نظر گرفتن منابع موجود و نیاز آشکار و تقاضا برای آموزش، تحقیق، مستندسازی و همکاری در زمینه پروژه‌ها صورت می‌گیرد.

■ یونسکو با پرداخت بخشی از دستمزدها و نیز از طریق اداره مشاوران ارتباطی منطقه‌ای شرق افریقا، کمک‌های ارزشمندی به جوړنت کرده است.

■ واقعیت این است که جوړنت به دلیل نداشتن محصولی ملموس، در جذب اعضای جدید چندان موفق عمل نکرده است.

■ هم‌اکنون جوړنت پروژه‌های متعددی را اجرا می‌کند که از میان آنها می‌توان به پروژه UNDP اشاره کرد که راجع به نقش رسانه‌ها در اداره مناسب حکومت، جهت ریشه‌کنی فقر است.

شده مالی حساب‌های سال مالی منتهی به ۳۰ سپتامبر ۲۰۰۱ را دریافت کند. اما باید خاطر نشان کرد که در ماه مه سال ۲۰۰۱، بنا به درخواست کمیته نظارت، گزارش مالی دقیقی به SC ارسال شد که تراز را به ۷۲۹۴ ایالات متحده برآورد کرد. این رقم تاکنون تغییر کرده است.

در طرحی دیگر، پیشنهاد شد که دفاتر مشاوره ارتباطی منطقه‌ای یونسکو در دنیا، میزان سرمایه جذب شده برای جوړنت را تا مبلغ ۵ تا ۱۰ هزار دلار در سال افزایش دهند.

وب سایت

نیازهای وب سایت جوړنت به شرح زیر بود:

۱. جوړنت باید نام قلمرو ثبت می‌کرد. این نام که نام قلمروی فرعی است به شرح زیر است www.Journet.Unesco.org

۲. محتوای این سایت به کمک دفتر دبیرکل و کمک اعضا، تولید می‌شد. دفتر دبیرکل شماره را تولید و نسخه نهایی را به کمیته نظارت عرضه کرده است.

۳. میزبانی نام قلمروی سایت باید بر